

Dosarul nr. 2ra-1501/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – N. Pasecinic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

23 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:
Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova,

judecători

Luiza Gafton, Maria Gervas,

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului de Locuințe nr. 15 împotriva lui Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică” privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa și s-a menținut hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 04 mai 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

C O N S T A T Ă :

La 13 iulie 2015 ÎMGFL nr. 15 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 2143,12 lei pentru energia termică consumată și a taxei de stat în mărime de 270 lei. (f.d. 4-5)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform contului deschis la ÎMGFL nr. 15 pe numele lui Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa, SA „CET nr. 2” a livrat acestora energie termică, la care ultimii au acceptat prestarea serviciilor de către

reclamantă, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată cât și cele de utilizare a energiei termice.

A mai indicat că Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa nu au contestat facturile pentru serviciile prestate, ceea ce presupune acordul asupra calității serviciilor prestate. Astfel au apărut relațiile dintre locatar, care în același timp este și consumator.

ÎMGFL nr. 15 are calitate de gestionar a fondului locativ. Prin urmare, potrivit art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 la imobilele cu destinație de locuințe, contractul de furnizare se încheie cu asociația de locatari, iar în lipsa acesteia - cu persoana împuternicită, cu locatarii sau cu proprietarul, după caz.

Susține că Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa nu au achitat serviciile prestate, acumulând astfel la 01.03.2015 o datorie în mărime de 2143,12 lei pentru energia termică consumată, fapt confirmat prin informația cu privire la calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective. Or, conform art. 10, art. 17 și art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

A mai indicat că ÎMGFL nr. 15 conform art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil este în drept să înainteze cerere de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, însă necătând la acest fapt pârâții sunt informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care li se pune în vedere să-și execute obligațiile, însă aceștia nu și le-au executat până la momentul de față. În prezent gestionarul Fondului Locativ și SA „Cet nr. 2” se află într-o situație financiar precară creată din cauza rău-platnicilor, dintre care fac parte și pârâții.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 15 și s-a încasat de la Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa în beneficiul ÎMGFL nr. 15 datora pentru serviciile locativ-comunale pentru perioada noiembrie 2011-februarie 2015 în sumă de 2092,04 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei. (f.d. 137, 141-146)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Muzîcenco Nicolae și Muzîcenco Raisa și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 mai 2016 (f.d. 181-187) .

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 12 iunie 2017 Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marina au contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi soluții, prin care a respinge integral acțiunea și a admite cererea reconvențională (f.d. 191-193).

În motivarea recursului recurenții au invocat că instanțele inferioare la emiterea soluțiilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, au încălcat și aplicat greșit normele de drept material și procedural, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu

circumstanțele pricinii, aprecierea probelor de către instanță a fost arbitrară, iar erorile de drept au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 14 iulie 2017 SA „Termoelectrica” a depus referință asupra recursului declarat de către Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marina, solicitând de a fi respins ca inadmisibil (f.d. 202-206).

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2017, expediată prin intermediul oficiului poștal cu scrisoarea de însoțire nr. 8732 din 12.05.2017, însă confirmarea recepționării nu este la materialele cauzei (f.d. 188).

În condițiile descrise instanța de recurs consideră că cererea de recurs din 12 iunie 2017 este depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marin este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marin indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurent asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marin inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Muzîcenco Nicolae, Muzîcenco Raisa și avocatul Popa Marin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas